

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

อารดา มุ่งดี¹ อนุชัย รามวรัญกูร² และ พนิต เข้มทอง³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา เอกชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการตามประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษา เอกชน ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 399 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว รวมทั้งการเปรียบเทียบภายหลัง ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนพบว่า ในการวิเคราะห์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากเปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในแต่ละขั้นตอน พบว่า ครูอาชีวศึกษาประสบปัญหาในขั้นตอนของการนำผลงานทางวิชาการไปใช้สูงสุด รองลงมาคือ ปัญหาในขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ ปัญหาในขั้นตอนการผลิตผลงาน และปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนอยู่ระดับปานกลาง โดยที่ระดับของปัญหาในทุกขั้นตอนอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและการสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา เอกชนด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการในทุก ๆ ขั้นตอนการผลิต มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่อยู่ในระดับสูง และ 3) เปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกันมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน โดยผลการเปรียบเทียบภายหลังรายคู่ในแต่ละขั้นตอนในการผลิตผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม และครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การผลิตผลงานทางวิชาการ ครูอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาพัฒนาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพัฒนาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาพัฒนาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. 09-2721-1010 อีเมล: arada@edu.vajira.ac.th

Problems of Producing Academic Work of Vocational Instructors in the Office of the Private Educational Commission Bangkok Metropolitan

Arada Mungdee^{1*} Anuchai Ramwarungkura² and Panit Khemthong³

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the problems of producing academic work among the vocational instructors, 2) to study the relationship between problems of work and school supports in producing academic work among vocational instructors and 3) to compare the problems of producing academic works according the subjects taught by instructors. Sample in the study included 399 vocational instructors in the private Educational Commission, Bangkok Metropolitan. Statistical methods used for analyzing data consisted of frequency, percentage, standard deviation, Pearson product moment correlation coefficient and one-way analysis of variance together with post-hoc comparisons. The findings showed that the overall problem of producing academic work was at the medium level. Considering in each stage, it is found that the highest problem of producing academic work was preparation and planning, followed by production process, and diffusion and acceptance and the problem at all stages were at the medium level. Based on the correlation analysis, the results indicated that problems in all stages had strongly negative relationship with the school support (p -value $< .01$). To compare of problems of producing academic work according the subjects using the one-way analysis of variance, it is found that instructors in different subjects had different levels of problems. In addition, the post-hoc comparison findings pointed out instructors in commerce subjects faced the highest level of problems, followed by those in industrial subjects and fine arts subjects (p -value $< .05$), respectively.

Keywords: Academic Work, Vocational Instructors, Office of the Private Educational Commission, Bangkok

¹ Graduate Students, Vocational Education Development, Kasetsart University

² Assistant Professor, Vocational Education Development, Kasetsart University

³ Associate Professor, Vocational Education Development, Kasetsart University

* Corresponding Author Tel. 09-2721-1010 Email: arada@edu.vajira.ac.th

1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพการที่มนุษย์กลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะ ความชำนาญที่สอดคล้องกับการพัฒนานั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาในการส่งเสริมคุณภาพของคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของประเทศคือจำเป็นต้องอาศัยครู-อาจารย์เป็นสื่อกลาง เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญต่อการจัดระบบและดำเนินการเรียนการสอน ให้เป็นไปโดยความเรียบร้อย ครูเป็นผู้ฝึกอบรมสั่งสอนให้ กุลบุตร กุลธิดา เป็นพลเมืองดีของชาติจึงจำเป็นต้องเตรียม และสร้าง ครูให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น [1] ในปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนเทคโนโลยีสื่อการสอนที่ได้นำเทคโนโลยีด้านการสอนสมัยใหม่มาใช้เป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการศึกษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และหลักนิยมของโรงเรียน ซึ่งปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การให้การศึกษและความรู้ ครูผู้สอน กระบวนการเรียนการสอนเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเอาเทคโนโลยี สื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนหรือเรียกว่า การนำเทคโนโลยีสื่อการสอนมาประกอบการสอนนั่นเอง เทคโนโลยีการสอนนั้นเป็นเสมือนสะพานเชื่อมประสานระหว่างทฤษฎีการสอนกับการปฏิบัติการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนนั่นเอง [2]

การจัดการศึกษาของสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา หลักสูตรและกิจกรรมของสถานศึกษา รวมทั้งสภาพแวดล้อมและการบริการปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ต้องการได้ คือ ครู ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 2 ส่วน ได้แก่ คุณภาพของตัวครู และคุณภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลของครู ครูที่ดีต้องมีความรักศรัทธาในอาชีพ เมตตาและ

เอาใจใส่ลูกศิษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ หมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับผู้ปกครองและชุมชนได้ดี และ สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (ถ่ายทอดความรู้ และต่อยอดความรู้ให้ผู้เรียนได้) อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่จะเกิดกับลูกศิษย์เป็นอันดับแรก ครูต้องมีความเชื่อว่า “เด็กทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้” จึงจะสามารถพัฒนากิจกรรม วิธีการ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนเพื่อให้บรรลุมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ของครูต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ [3] นอกจากนี้พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 กล่าวว่าการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสรณจะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ [4] การจัดการเรียนการสอน จึงมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมในยุคปัจจุบัน บทบาทของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะผู้จัดประสบการณ์และสร้างบรรยากาศในกระบวนการเรียนรู้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุมีผล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้เรียนและครูเปรียบเสมือนเป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษา เป็นผู้กำหนดคุณภาพประชากรในสังคม ครูจึงมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถสูง สามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก จัดประสบการณ์เรียนการสอนที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ สามารถดำรงชีวิต และเลือกประกอบอาชีพได้อย่างดีและมีความสุข ซึ่งการจะได้ครูในลักษณะดังกล่าว การพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของครูจึงเป็นภารกิจที่สำคัญของสถาบันหรือหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องกับพัฒนาการ [5] การศึกษาของไทยในยุคปฏิรูปนับว่ายังไม่มีความก้าวหน้ามากนัก คือ ครูขาดการสร้างองค์ความรู้และการนำองค์ความรู้ที่มีอยู่บ้างเผยแพร่สู่สังคมอย่างเข้าถึง ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาเร่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาตนเองโดยมีเรื่องของการเลื่อนวิทยฐานะเป็นรางวัลตอบแทนอย่างไรก็ดีหลายปีที่ผ่านมาการดำเนินงานให้ครูสร้างองค์ความรู้ดังกล่าวกลับไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่ได้มุ่งไปในเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนหรือพัฒนาตนเอง หากมุ่งไปในเรื่องของรางวัลตอบแทนเป็นหลัก แต่ก็มีหลายคนที่มีมุ่งหวังในการพัฒนาตนเองและการเรียนการสอนแต่ไม่เข้าใจในเรื่องการทำผลงานในเชิงสร้างสรรค์หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการสอน [6]

ด้วยเหตุผลดังกล่าวในข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อข้อมูลที่ได้นี้จะเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมในการผลิตผลงานทางวิชาการของครู ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการทำผลงานในเชิงสร้างสรรค์หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการสอนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 ศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

2.3 เปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 82 โรงเรียน จำนวน 3,973 คน

กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกมาจากการโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple random Sampling) จำนวน 399 คน

3.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ศึกษา/ตำรา/เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ

สร้างแบบสอบถามฉบับร่างโดยผู้วิจัย ได้ตัวแปรมาจากการทบทวนวรรณกรรม

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแก้ไข

นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out)

วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามแบบของ Cronbach [7] ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .76

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทำหนังสือจากภาควิชาอาชีวศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูภายในโรงเรียนตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย

2) ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามไปให้แก่ทางโรงเรียน และประสานงานกับทางโรงเรียนเพื่อช่วยให้ช่วยเป็นผู้ช่วยในการแจกจ่ายแบบสอบถามไปยังครูที่สอนในรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในโรงเรียน แบบสอบถามที่ได้กลับมาจากผู้วิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 399 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Sciences: SPSS) โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา และวิเคราะห์ถึงระดับของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และระดับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการ ของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้วยการทดสอบ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis Of Variance) และการเปรียบเทียบภายหลัง (Post-hoc tests) โดยวิธีของ Scheffe

4. ผลการวิจัย

4.1 ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 50.70 เป็นเพศชาย และร้อยละ 49.30 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 37.80 ปี โดยมีอายุต่ำสุด และสูงสุด 23 - 69 ปี โดยจะมีอายุส่วนใหญ่ 30 ปี ประสบการณ์ในการสอนในสถานศึกษาร้อยละ 34.30 อยู่ในช่วงมีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 5

ปี รองลงมาร้อยละ 23.50 อยู่ในช่วง 20 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.20 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 26.30 และมีเพียงร้อยละ 0.50 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 80.90 มีใบประกอบวิชาชีพครู และร้อยละ 19.10 ไม่มีใบประกอบวิชาชีพครู ร้อยละ 59.00 สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ รองลงมา ร้อยละ 28.30 สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ร้อยละ 9.90 สอนประเภทวิชาศิลปกรรม และสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ร้อยละ 2.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.00 มีภาระการสอนอยู่ในช่วงมากกว่า 21 ปีขึ้นไป รองลงมา มีภาระการสอนอยู่ในช่วง 16 - 20 ปี ร้อยละ 30.7 และร้อยละ 13.70 มีภาระการสอนอยู่ใน ช่วง 11 - 15 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.20 มีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งร้อยละ 60.00 มีจำนวนครั้งในการเข้าฝึกอบรมอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5 ปี รองลงมา 5 - 10 ปี ร้อยละ 14.50 และ จำนวนครั้งในการเข้าฝึกอบรมอยู่ในช่วงมากกว่า 20 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 2.40 และร้อยละ 19.80 ไม่มีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ตารางที่ 1 การศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานและการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน

รายการ	\bar{X}	(S.D.)	แปลผล
1. ปัญหาขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.04	0.792	ปานกลาง
1.1 การวางแผนตารางเวลา/ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ			
1.2 การค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ			
1.3 การวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ			
2. ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.08	0.770	ปานกลาง
2.1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล			

ตารางที่ 1 การศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานและการ
 สนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงาน
 ทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	(S.D.)	แปลผล
2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร หรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 2.3 การจัดทำรายละเอียดของ แต่ละขั้นตอน/การเขียน/ ดำเนินการหรือจัดทำ รายละเอียดในแต่ละตอนตาม ที่กำหนดไว้			
3. ปัญหาขั้นนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้ 3.1 การออกแบบหรือกำหนด รูปแบบที่เหมาะสมในการนำ ผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ ไปทดลองใช้จริง 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล 3.3 การวิเคราะห์ และประเมินผล เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง ผลงานทางวิชาการ	3.08	0.770	ปานกลาง
4. ปัญหาขั้นตอนการเผยแพร่และ สร้างการยอมรับ 4.1 การจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการที่ผลิต ขึ้นมาเสนอในที่ประชุม กลุ่มหรือประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง 4.2 การเลือกแหล่งเผยแพร่ข้อมูล ทางวิชาการ 4.3 การเลือกรูปแบบที่เหมาะสม ในการเผยแพร่ผลงานทาง วิชาการ	3.09	0.825	ปานกลาง
5. การสนับสนุนจากโรงเรียน 5.1 การเปิดโอกาสในครูไปศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่ง ข้อมูลต่างๆ ที่อยู่นอกโรงเรียน 5.2 การเชิญบุคลากรภายนอกเข้า มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ใน การผลิตผลงานทางวิชาการ 5.3 การสนับสนุนให้นำเสนอ ผลงานทางวิชาการ	2.97	0.791	ปานกลาง
ภาพรวม	3.05	0.789	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า การศึกษาปัญหาในการผลิต
 ผลงานและการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิต
 ผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนภาพรวมอยู่
 ในระดับปานกลาง

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นเตรียมการ
 และวางแผน อันดับแรก คือ การวางแผนตารางเวลา/
 ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ รองลงมา การ
 ค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้
 ในการผลิตผลงานทางวิชาการ และการวางแผนขั้นตอน
 ในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ

ปัญหำขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ อันดับแรก
 คือ การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล รองลงมาการ
 เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการหรือการทบทวน
 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการจัดทำรายละเอียดของแต่ละ
 ขั้นตอนการเขียน/ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดใน
 แต่ละเอียงแต่ละตอนตามที่กำหนดไว้

ปัญหำขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ อันดับแรก คือ
 การออกแบบหรือกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการการนำ
 ผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ไปทดลองใช้จริง และการเก็บ
 รวบรวมข้อมูลจากการนำผลงานทางวิชาการไป รองลงมา
 การวิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง
 ผลงานทางวิชาการ

ปัญหำขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ
 อันดับแรก คือ การจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานทาง
 วิชาการที่ผลิตขึ้นมา นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่
 ประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง รองลงมา การเลือก
 แหล่งเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ และการเลือกรูปแบบที่
 เหมาะสมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

การสนับสนุนจากโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
 ระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
 สนับสนุนจากโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ การเปิด
 โอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูล
 ต่าง ๆ ที่อยู่นอกโรงเรียน การเชิญบุคลากรภายนอกเข้า
 มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ
 และการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ

ตารางที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ขั้นที่สาม: ชี้นำผลงานทางวิชาการไปใช้	-.632*	.000
ขั้นที่สอง: ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ	-.626*	.000
ขั้นแรก: ชี้นำเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ	-.585*	.000
ขั้นที่สี่: ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ	-.560*	.000

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.01 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ อยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอน

รายการ	F	P-Value
ปัญหาขั้นเตรียมการและวางแผน	8.133	.000
ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.080	.014
ปัญหาขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้	3.709	.001
ปัญหาขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ	2.219	.020

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน

เมื่อนำมาเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละขั้นตอนในการผลิตผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. อภิปรายผลการวิจัย

4.1 ศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร นั้น ผู้วิจัยค้นพบว่า ครูอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 50.70 จะอยู่ในกลุ่มอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 37.80 มีประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 34.30 ซึ่งมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 73.20 ส่วนมากจะมีใบประกอบวิชาชีพครู ร้อยละ 80.90 สอนในประเภทวิชา พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ร้อยละ 59.00 มีภาระการสอนโดยเฉลี่ยมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ที่ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2542 ข้อ 18 [8] ที่กล่าวว่า สถานศึกษาจะให้ครูประจำการสอนทำการสอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการมีชั่วโมงสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่เกิน 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนมากจะเคยเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 80.20 ซึ่งมีการเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการต่ำกว่า 5 ครั้ง ร้อยละ 60.00

4.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูผู้สอนในแต่ละประเภทวิชานั้น ผู้วิจัยค้นพบว่า ครูผู้สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการทั้ง 4 ขั้นตอนมากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม และครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม เนื่องจากครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม จะต้องผลิตผลงานทางวิชาการที่เป็น สื่อ สิ่งพิมพ์ วิจัย หรือเอกสารต่าง ๆ ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ซึ่งอาจจะยังขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ในการทำวิจัยและสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือเอกสารต่าง ๆ ทำให้ครูไม่สามารถผลิตผลงานทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ครูผู้สอนในประเภทวิชาอุตสาหกรรมและศิลปกรรม มักผลิตผลงานทางวิชาการในประเภทชิ้นงาน หรือนวัตกรรม ซึ่งผลงานดังกล่าวนี้ มักจะเป็นส่วนหนึ่ง หรือเป็นผลผลิต

อันเกิดจากการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผลงานดังกล่าวสามารถถูกนำมาใช้เป็นผลงานทางวิชาการได้อีกด้วย ดังนั้นปัญหาในการผลิตผลงานวิชาการของครูในกลุ่มนี้จึงประสบปัญหาน้อยกว่าครูผู้สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม

4.3 เปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) เพื่อให้ทราบถึงปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทั้งนี้ การศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะศึกษาโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้เข้าใจถึงปรากฏการณ์อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเข้าใจถึงปัญหาในการผลิตผลงานของครูอาชีวศึกษาในมิติและมุมมองที่ลึกขึ้น อันจะนำไปสู่การสร้างแนวทางการแก้ไขปัญหาลึกได้เป็นอย่างดี

5.2 การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นในการสร้างกรอบการวิจัยในมิติของคุณลักษณะทั่วไปของครูอาชีวศึกษาและการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการเป็นสำคัญเพื่อให้เข้าใจและฉายภาพของปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะเพิ่มตัวแปรอิสระ อาทิ แรงจูงใจ ทักษะ เป็นต้น

5.3 การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาภาพรวมของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของโรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ผลการศึกษา

ที่ได้จึงอาจเป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดนโยบายและแนวทางการช่วยเหลือในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในภาพรวม 5.4 การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในทุกสาขาวิชา การศึกษาครั้งต่อไปอาจมุ่งเน้นที่จะศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาแต่ละสาขาวิชาเป็นการเฉพาะ อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการแก้ไขปัญหให้กับครูอาชีวศึกษาในแต่ละสายวิชาชีพเป็นการเฉพาะจะจง

6. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชัย รามวงษ์กูร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่เป็นอาจารย์ต้นแบบในการทำวิจัยของผู้วิจัย ที่ได้สอนและคอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจมาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ พร้อมทั้งขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พนิต เข้มทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความทุ่มเทและเอาใจใส่มาโดยตลอด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา กาญจนวิสุทธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร ประธานกรรมการสอบ ที่ให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ขอขอบพระคุณอาจารย์สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ อย่างสูงที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำปรึกษา และคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการศึกษาด้วยความเอาใจใส่ และกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] เกียรติศักดิ์ เสือโต. (2544). ความพึงพอใจต่อปัจจัยการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนโปลีเทคนิคระยอง จังหวัดระยอง หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [2] สีนินาท รอดจันทร์. (2554). [ออนไลน์]. “การพัฒนาครูสู่เทคโนโลยีสื่อการสอน”. [สืบค้นวันที่ 16 มีนาคม 2557]. จาก <https://www.gotoknow.org/posts/427808>
- [3] แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. (2554). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- [4] บริการสืบค้นและดูข้อมูลกฎหมายไทย. (2551). [ออนไลน์]. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. [สืบค้นวันที่ 20 เมษายน 2557]. จาก <http://law.longdo.com/law/119/>
- [5] ธวัชชัย ถัดถวิบูลย์กุล. (2543). การศึกษาสภาพปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูสายผู้สอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- [6] นิวรรณ ไชยรัตน์. (4 พฤษภาคม 2552). [วารสารออนไลน์]. “หลักการเขียนบทความทางวิชาการ”. [สืบค้นวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2557]. จาก <http://www.sahavicha.com/readme.php?name=article&file=readarticle&id=65>
- [7] Cronbach, LeeJ. (1984) *Psychological Test*. 3rd ed. New York : Happer and Raw.
- [8] บริการสืบค้นและดูข้อมูลกฎหมายไทย. (2549). [ออนไลน์]. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542. [สืบค้น วันที่ 20 เมษายน 2557]. จาก <http://law.longdo.com/law/487/sub34036>